

Foi'a besericésca si scolastica.

Organu alu provinciei metropolitane greco-catolice de Alb'a-Julia
si Fagarasiu.

Apare in 1 si 15 st. n. a fia-carei luni.

Abonamentele de cate 6 fl. v. a pre anu se se adreseze la tipografi'a seminariului gr. catolicu in Blasius. || Manuscriptele si corespondintiele se se tramita francate la redactiuni.

Anulu III.

Blasius 1 Augustu 1890.

Nr 21.

Partea besericésca.

Erasi aplicarea sănstei Liturgie la intențiuni private.

(urmare si fine).

IV.

Se recapitulamu deci cele dise:

Asertiunea mea care am avutu se-o demustru in contra asertiunei domnului Borosiu a fostu acésta: *Unulu fiesce care dintre preotii concelebranti dupa modalitatea numita de D. Borosiu noua aduce lui Domnului cete unu sacrificiu liturgicu deplinu si deosebitu dupa numeru de sacrificiulu liturgicu adusu din partea celebrantelui ordinariu.* Prin arguminte intrinsece directe si indirecte am demustrat, că asertiunea acésta:

1º) e o conclusiune teologica certa, dedusa nemijlocit dintr'unu adeveru descoperit;

2º) e o definitiune dogmatica a Pontificelui Romanu;

3º) e o invetiatura propusa unanimu de teologi.

De aci urmăza că ori ce asertiune, care se opune fia prin contradicere, fia prin contrarietate, asertiunei acesteia e:

1º) o propusetiune eronata;

2º) o propusetiune eretica, seau in casulu celu mai bunu, déca nu am voi se considerămu cuvintele lui Benedictu alu XIV dreptu o definitiune dogmatica, este o propusetiune aprope de eres;

3º) o propusetiune temeraria

Am aplicatu anume la propusetiune terminii de mai susu, pentru că se departu dela mine chiar' si suspiciunea, că si cându a-si vré se -i aplicu la autoriu.

La propusetiune inse in sine considerata am fostu silitu se facu aceste observări pentru lamurirea si limpedirea cestiuniei ce se discuta in acestu organu, care lamurire credu că o are in vedere si pre-estimatum frate J. Borosiu.

Acum déca e certu că unulu fiesce-care dintre concelebranti aduce sacrificiu deplinu, deosebitu dupa numeru de celu adusu de celebrantele ordinariu, e totu atâtu de certu, că pote se-lu si aplice la intențiuni private stipendiate.

Dée dar' pace d. Borosiu cestiuniei acesteia! Concelebrarea in form'a ace'a carea a combatut'o Domni'a Sa aici in Blasius se intembla la ochii Escentiei Sale Preasântitului Domnu Metropolit. Déca Escenti'a Sa, pazitoriu chiamatu, si atâtu de zelosu alu creditiei si alu disciplinei nôstre besericesci, ar' avé cev'a dubiu cu privire la pracs'a acésta, de siguru ar cere statu, nu dela d. Borosiu si nici dela mine, ci dela acel'a, care este pusu de Pastorul atâtu alu mielusieilor cîtu si alu oiloru.

VII.

Dupa cele dise pana aici, intrebui, ce intielesu mai pote avé rogarea umilita a Domnului Borosiu: „Că auctoritatea besericésca legitima se reguleze tota cestiunea acceptărei si persolvirei intențiunilor sacre, pentru tota provinci'a“? Este evidentu că in modalitatea persolvirei intențiunilor private stipendiate, dupa cum se practiséra in Blasius si de siguru si pre la cele alalte episcopii, nu e de regulat chiar' nimicu deorece cestiunea acésta de vîcuri e regulata in beseric'a nôstra si intarita si de Pontificele Romanu.

Asia dara ce are se se reguleze? Abusurile ce dice d. Borosiu că le-a observat la preotîmea rurală, care primesc stipendii fără a satisface obligamîntului primit prin acceptarea stipendiului?

Se me ierte d. Borosiu, convingerea mea înse este că de către e vorba de abusuri, și mai alesu de abusuri cum e acăstă amintită de Dni'a sa, nu este iertat se le afirmămu despre preotîmea nôstra întréga ci trebuie se le restrințem la unu număr câtu se poate de micu, va se dica numai la unii individi. Ratiunea e, fiind că beserică catolică este sănătă; sănătă în invetiatura, în origine, în cultu, și sănătă și în ministeriulu seu, celu pucinu *in genere*; și chiar' de acea abusuri generale chiar' și în o parte a ei, precum în beserică nôstra, nu potemu admite.

Eu înse, o spunu sinceru, me indoiescă despre afirmarea acea, că preotîmea nôstra ar' primi stipendiu fără de a satisface. Acăstă nu o credu. Sciu si eu că unii nu satisfăcă obligamîntului primitu, înse cine e de vina? Este sciută că mai alesu pre la noi în Ungari'a suntu totu feliulu de *intreprinditori*, cari incepându dela cărti religiose și nereligiose diare și periodice, pana la icone, orologe, etc. le trămitu pre la preotîmea rurală, fără de a mai întrebă pre respectivii, ore dorescă-le obiectele aceleia seau bă. Împreună cu obiectele acele mai trămitu o aderentia tiparita spre subscriri, pre care uneori e însemnatu numerulu intentiunilor de disu, alte ori nu. Apoi ori le retramite preotulu respectivu acele aderentie ori nu, ei ridică banii adeca stipendiulu, preotului nu-i trămitu nimicu; de persolvirea intentiunilor nu-i dore capulu. Preotulu de alta parte primindu obiectele acele, *fără ale fi cerutu*, ar' fi silitu se le retramita, cea ce în unele casuri, mai alesu la icone mari, ne ar' costă pre lîngă pierdere de tempu și spese, uneori pentru unu preotu ruralu destul de însemnatu. Cine e deci de vina *in mare parte* abusurilor? Preotîmea seau acei neguiaitori nerusinat și fără leacu de consciintia? Concedu că nici preotulu care obiectele primește nici nu le trămite înapoi, nici nu dice intentiunile, nu purcede corectu. Înse cine i-a datu ansa? Numai și numai repetu în generalu, acei sfârșnari sacrilegi? Pentru că loru în lucruri de asia mare importantia nu le este iertat se se îndestulăscă cu tacerea preotului respectivu, basându-se pe principiulu „qui tacet consentire videtur”, fiind că acelu principiu mai are inca dôue însemnări, și anume: *qui tacet, contradicere videtur*, și *qui tacet, nihil dicere videtur*. Detorintă loru e că se-lu provoce pre preotu se se dechiare, primesc obligamîntulu de a persolvă intentiunile trămisse și de către acel'a ar' dice că nu primesc, atunci obiectele trămisse pre spesele loru proprii se le receră, era nu pre spesele preotiloru cari acele obiecte nu le-au cerutu.

Concedu că voru fi și de acei preoti, cari ceru obiecte pre intentiuni și apoi nu satisfacă. Aceia înse suntu rari, și pentru aceia nu se poate regulă o preotîme întréga. Înse detorintă fiesce carui preotu este că pre atari preoti nedemni se-i admonieze, și de către nu va folosi se-i arete la locurile competente că se-si primăscă resplata.

Nu preotîme are se fia deci regulată, ci aceia cari fără lîcu de consciintia aduna de prin manastiri și parohii strene intentiuni cu mîile, și apoi fără a le imparti împreună cu stipendiulu aceloră le trămitu (de către trămitu tóte) că se le dica preotii, dându-le în locu de stipendiu în bani anumite obiecte, de multe ori fără nici o valoare. Acestea trebuie regulati, acestoră trebue se se arete că beserică lui Domnul dieu nu este locu acomodat pentru a face „geschäfturi“.

Nu e deci de lipsă regularea preotîmei, pentru că α) nu suntu atâtate și asia grozave abusuri cum le amintescă d. Borosiu, ci numai sporadice — β) pentru că prin regularea acea s-ar petă nespusu renumele celu bunu alu preotîmei nôstre γ) pentru că regularea acea e aproape imposibila, nepotîndu-se oprî nîme că se abuseze, de către vrea.

Cestiunea acceptării și a persolvirei sănătoru liturgie este o cestiune delicata de consciintia, cestiune care nu se poate regulă numai cu mesură esterne. Cestiuni de aceste se regulă mai alesu prin crescerea clericală a preotîmei. Unu clerus consciu de chiamarea sa sublimă abusuri de cele notate de d. Borosiu nu le va suferi în sănătă seu. Eca pentru ce am disu, că eu o intrenare a auctoritathei besericesci în înțeleșu acel'a, în care o dorescă d. Borosiu, nu o aflu de lipsă.

Inchieiu deci cu rogarea, că cestiunea acăstă, deja destul de intinsă, se se termineze cu atât'a.

B. H.

**Ordinatiunea Ministeriului de culte de d^oto
26 Febr. 1890 Nr. 10086 facia de §. 53 Art.
40 din 1879 și Legea interconfessională din
1868 Art. 53.**

E lucru cunoscutu, că mai mulți preoti rom. cat. pentru că au botezatu princi nascuti din casatorie mestecate, în urmarea §-lui 53 Art. de lege 40 din 1879 fura trasi la judecata, unde facia de casurile de botezare obveniente, forurile judecatoresc au adusu sentinție care de care mai diverse, asia cătu în privintă aplicarei pedepsei statorite în §. 53. Art. 40—1879 facia de §. 12 Art. 53 din 1868 s'a escatu o confuziune formală, dreptu buna că preotîmea catolică din partea protestantiloru se fia espusa la vecsare și acusare continua, care, cum se dice — la

Ministeriulu de culte au crescutu la unu convolutu de acte destulu de insemnat.

Spre incetarea acestei stări abnormale, ce'a ce din dî in dî mai multu agită spiritele preotîmei catolice. Înaltulu Ministeriu de culte, în contra svatului Primatei tierei, și în urmarea conclusului Consiliului Ministeriale, către toté jurisdicțiunile politice a esmisu ordinatiunea s'a de dtulu 26 Februarie 1890 Nro. 10086.

Cuprinsulu acestei ordinatiuni, prin carea se pune afara de valore ordinatiunea Ministeriului de culte de 11 Juniu 1884 Nro 24727 este că: în venitoriu preotii respectivi potu boteză și înmatriculă princi nascuti din casatorie mestecate cari în sensulu §-lui 12 Art. 53 — 1868 se tienu de alta lege, dară sub pedepsa de 10—50 fl. respective 100 fl. se indatorédia că în restempsu de 8 dile acele casuri de botez din diregatoria se le strapuna respectivului preotu de alu carui religiune se tiene celu botezatu.

Ordinatiunea acésta inse in locu se complanedie dificultătile de mai inainte curse din §. 53 Articulu 40—1879, și mai mare confuziune a facutu. — De locu dupa iesirea acelei ordinatiuni, corulu episcopescu catolicu a tienutu o conferintia, în carea a decisu, că caus'a o vă susterne s. Scaunu Apostolicu și pana la decidere va dă numai instructune provisoriu Clerului facia de acea ordinatiune, fară *se o publice*.

In urmarea acesteia Ministeriulu de culte a dispusu că acea ordinatiune prin auctoritatile politice se se inmanueze preotîmei, la ce în mai multe locuri s'a intemplatu, cumcă preotîmea cu ace'a indorsata categorica a retramisu ordinatiunea Officiului de judecercuale, că *in causele ecclesiastice numai dela Episcopie primesce ordinatiuni*.

Cu aceasta inse nu s'a indestulit preotîmea fară pre cându protestantii in conventurile loru laudău ace'a ordinatiune si cereau că aceleia se se de potere retroactiva, pre atunci preotîmea catolica in conferintiele sale protopopesci a inceputu a protestă, dechiarându, că acelei ordinatiuni neci cându nu se vă supune, de orece ace'a e in contra dreptului naturalu alu parintiloru si in contra principaloru besericei catolice, — ci cere că §. 12 Art. 53 din 1868 se se schimbe.

Agitatiunea acésta intru atât'a s'a latitu incâtu pana acumă preste 100 districte protopopesci au protestat. — Afara de ace'a dreptu si deputatii dietali suntu provocati a intră in actiune contra acelei ordinatiuni, éra Contele Csekonics s'a oferită că in cas'a Magnatiloru vă representă protestele preotîmei. In cîtu scimu circulédia deja spre subscriere, multime de rogari cu proteste ce se voru inaintă Dietei in sessiunea de tómna.

Si pre cându misicarea acésta din dî in dî devine mai latita, éta că dela Roma inca sosesce

decisiunea prin carea se apróba principiele professate in proteste.

Acésta este sórtea ordinatiunei ministeriale mai susu numita.

E bine, vă poté intrebă fiacare din preotîmea nostra, óre ordinatiunea din cestiune nu atinge si preotîmea besericei nostre romanesce catolice? — Óre in beseric'a nostra nu obvinu casatorie mestecate intre gr. cat. si gr. or. precum si de alte confesiuni, si prin urmare si botezuri din acele? Óre tendinti'a agitatiunei preotîmei catolice de ritu apusau facia de revisiunea Art. 53. alu legei din 1868, nu are nimic'a de a face cu relatiunile besericei nostre?

Si déca la un'a ori alta din aceste intrebări este se se dee respunsu positivu, se intréba: óre carea este, si are se fia tiént'a besericei nostre facia de caus'a acést'a?

Cestiuni de aceste publico besericesci se cuvinte că se se desbata si in organele nostre ecclesiastece. — Si dupa ce pana acumă nu am cetitu că in óre careva organu besericescu dintre ale nostre se se fi atinsu ori chiaru desbatutu caus'a numitei ordinatiuni, cu permisiunea V. Redactiuni voiu deschide desbaterea asupra aceleia.

Beseric'a nostra, precum este cunoscutu, pana acum n'a luatu positiune in contra supr'a — numitei Ordinatiuni ministeriali; singuru districtulu protopopescu alu Careiloru din dieces'a Oradei mari si-a manifestat parerea s'a facia de acea ordinatiune.

Spre delaturarea neregularitatiloru esistente intre beseric'a nostra si intre celealte confesiuni facia de casatoriile mixte si nascerile din acele, caror'a nu se poate pune capetu prin ordinatiunea mai nouă ministeriale — ar' fi mai consultu a se cere revisiunea artcl. 53. de lege din 1868.

I.

Legea acésta interconfesionala esiste, si in zadaru se incérca unii, că pre bas'a legiloru fundamentale ale tierei in teoria considerate se abdispute, că ace'a lege nici o referintia nu are facia de beseric'a catolica deci si a nostra, că beserica avitica hereditaria; caci in pracea si in realitate acea-si lege chiar' si din partea auctoritatiloru nostre besericesci se recunoscde de obligatóriá, incâtu modalitatea treceriloru religioñarie acolo normata o observa si cere se se observe; pre bas'a acelei legi se systemisédia parochie noue, éra facia de regularea unoru trebi scolarie că d. es. cu privire la §. 45 Art. 38 din 1868, se ia de baza totu ace'asi lege interconfesionala.

Si totusi ce se observă? ace'a că in adese casuri alesu din partea preotîmei gr. or. neci in séma nu se baga disputetiunile acelei legi referitorie la casatoriile mestecate si nascerile din trêsele.

Dupa cum se scie, parochiele noastre mai alesu in Banatu, in partile ardelene, si in partea meridionala a Diecesei oradane suntu imprasiate intre parochie gr. or. poternice, incat cu cat o parochie gr. cat. are creditiosi filialisti in mai multe parochie gr. or. — Ce se intembla acum candu e vorba de casatorie mestecate? ace'a, ca candu ore care-va parte nupturienta gr. cat. locutoria in vr'o parochia gr. or. filiala ori chiar in parochia matre mestecata, incheia logodna inaintea preotului gr. or. — preotulu gr. cat. nu numai ca nu se incunosciintia despre inchIarea casatoriei intentionate pentru de a se implini promulgari (§. 9.) si de a da dimissoriale, fara nici estrasulu respectivului gr. cat. nu se cere ca se-i se produca, in catu numai se trediesce parochulu gr. cat. ca poporeanulu seu e casatoritu.

O asemenea procedura apoi are ace'a urmare ca prunci nascuti din atari casatorie inchiate in beseric'a gr. or. fara considerare la §. 12 alu legei din 1868 Art. 53. toti se botenza in ace'asi beserica si se inmatriculeaza ca gr. orientali.

Se va dice pote ca preotulu gr. cat. se protestedie si se -si validitedie dreptulu seu? se poate dice si urma acestu sfatu, dara deca numai nu vrei se apuci pre calea judecatoresa, putienu resultatu vei cascigá, deca numai nu vrei se respondi la ace'a procedura cu ace'a, ca insusi vei cununá si botezá parti gr. or. fara incunosciintiarea preotului gr. or. prin ce firesce te poti espune la acuse, la recriminari si in alte convenientie.

In ce mersu este latita acesta neregularitate intre ambele beserice, sciu cei ce au ocasiune de a fire preoti in comune mestecate, si voru poti cunosceti Auctoritatatile noastre besericesci din informatiunile ce suntu chiamati preotii a da dreptu acuma despre casatoriele mestecate din deceniul 1879—1889.

Si se nu se cugete, ca dora procedura ace'a ar' fi de a se ascrie numai nescientiei poporului, fara chiar' indrumare capetate din partea preotimei gr. or. carea din antagonismu, si spre indulcirea parti gr. cat. de a o scapa de expense pentru promulgari si estrasul-sfatuesce a procede astu-feliu.

Credemu ca V. Ordinariate voru asta calea cea mai buna, si in prim'a linia pacinica ca starea acesta abnormala ce da ansa la certe odiose, intre ambele beserice, se incete, caici acesta poftesce stabilitatea relatiunilor amendorora beserice.

II.

Cum stamu inse cu cestiunea revisiunei Art. 53 alu legei din 1868? Ore beseric'a gr. cat. trebuie ori ba se lucre pentru revisiunea acelei legi, si inca nu numai intr'unu §. ci in tota intregitatea sa?

Incatuscim V. noastre Ordinariate nu odata au

aretatu la locurile mai inalte defectele acelei legi si au cerutu explicarea respective revisiunea aceleia.

Si dupa ce acum candu preotimea catolica este silita a pretinde revisiunea partiala a aceleia, nu me indoiescu a dice, ca preotimea nostra trebuie se se folosesc de buna ocasiune si alaturanduse la misicarea preotimei catolice, se cera revisiunea *intregei legi numite*.

Si care suntu mai alesu acele dispusetiuni ale legei care ar' fi se se reveda;

Acolo suntu numai decatul §. 2—8 referitori la traceri religionarie. — Pre candu prin acei §§. a conto besericei catolice s'a schimbatu modalitatea de trecere mai inainte esistenta, pre atunci de alta parte nu numai s'a ingreunatu trecerea voluntaria la alta lege dara ace'a s'a facutu cu multu mai incalcita si mai illusoria decatul cum era de mai inainte.

De exemplu: In acei §§-i neci cu unu cuvenit nu se amintesc, ca ce este de a se face atunci, deca respectivulu preotu la care se face insinuare de trecere nu voiesce nici se dee facia cu celu ce vre se se intorca la alta lege? nu e suscepetu neci precisatu, ca ore insinuarea numai atunci e valida candu se face la cas'a parochiala, ori si atunci candu ace'a se face in ori inaintea besericei seau in altu locu cuvenintiosu?

Despre trecerile in massa mai mica ori mai mare nu se face nici o dispusetiune, precum neci despre ace'a ore suntu ori ba oprite, si sub ce pedepsa ocarile si batjocurile aruncate de respectivulu preotu in facia celor ce voru se treca? Apoi ore falsificarea atestatelor de trecere prin estradatori formedia transgresiune supusa pedepsei, ori ba.

In legatura cu acesta acolo este § 14¹⁾ care si pana aci a datu ansa la nenumerate explicari remonstrari si neintiegeri. Cum nu? candu de o parte in § 2 se statoresce, ca numai cei cari au trecutu de 18 ani potu se-si schimbe legea, pre candu in § 14 se dice ca deca o parte din cei casatoriti trece la alta religiune, prunci netrecuti de 7 ani de dupa secu urmedia celui trecutu.

Deci a) nu se dispune nimica chiar', ca ce se fia cu prunci pana la 7 ani respective 18 ani candu trecu *ambii parinti*? b) ca in care religiune se se creasca acei prunci dupa secu cari au trecutu de 7—18 ani candu numai *unulu din parinti* si-a schimbatu legea?

In facia acestei obscuritati si dispusatiuni mance a legei, fiacare parte vre se-si validatedie dreptulu seu facia de prunci, ce'a ce apoi este isvorulu certeloru.

— Dara nu e calcarea dreptului naturalu alu pa-

¹⁾ «Dececa ore careva dintre parinti ar' trece la alte religiuni decatul cea de mai inainte, prunci netrecuti de 7 ani dupa secu urmedia celui ce trece.

rintiloru, cându acelora li se ia dreptulu de a poté dispune preste religiunea prunciloru, si mai alesu alu capului familiei carui'a nu este iertatu a determiná legea prunciloru nascuti din casatorie mestecate?

Nu e anormalia cá intr'o familia unde de es. trecu *ambii* parinti, cá pruncii dela 7—18 ani se remâna in religiunea de mai inainte, sau deca numai o parte trece, atunci tat'a se fia de un'a, mam'a de alta religiune, feta netrecuta de 7 ani de legea mamei, — mai mare de 7 ani de legea mamei avute mai inainte de tracere, ori a tatalui, éra feciorii de legea tatalui si viceversa.

La côte neregularităti se deschide usi'a prin o atare dispusetiune obscura a legei si facia de instructiunea scolaria a prunciloru, la ce disordine si nedisciplina duce in familia urmarea atarei dispusetiuni!

Mai are inse ace'a lege si o alta facia. —

Legea din 1868 Articululu 53 cá *provisoria* este facuta pre bas'a Articul. XX alu legei din 1848.

Este inse in acést'a lege unu § adeca celu alu 7-le care de multu formédia bas'a multeloru dissensiuni intre beseric'a gr. cat. si cea gr. or. — In acelasiu §. se dice: *Déca locitorii de ritu grecescu ai unei comune in viitoriu macaru in mare parte si-ar' schimbá legea, in acestu casu beseric'a comunala (községi) vă remâne in possesiunea partei remase in religiunea de mai inainte s. c. l.*

Dispusetiunea acést'a neschimbata prin legea din 1868, ori din care punctu de vedere este nedrépta si neequitabila. In ace'a nu se determina, cá óre sub „beseric'a comunala“ intielegese numai *fabric'a* besericei cá atare cu tóte apartinentiele ei, precum e si tóta avereia mobila si imobila? nu se statoresce cá in a cui possesiune are se remâna sesiunea-beneficiul parochiale, neci la casu cându insusi preotulu communalu ar' trece cu majoritatea preponderanta nu se dispune nimica facia de edificiulu scólei, — neci se detiermuresce proportiunea intre minoritatea remasa in religiunea de mai inainte facia de majoritatea tracuta', de es. $\frac{1}{4}$ $\frac{2}{3}$ ori $\frac{1}{3}$ parte.

Urmarea acestui in trecutu a fostu si este pana adi, cá déca de es. intr'o comuna ar' remâne numai si 10 din 1000 suflete tracute la alta lege, beseric'a cu tóte apartinentiele a remasu si remâne minoritatei neinsemnate, cá sesiunile, scóla pana adi formédia obiectu de processe odióse, cá frecarile si neintiegerile religiose in comune mestecate nu au, nici potu se aiba capetu. Caci punemu casulu cumcà intr'o comuna trecu la religiunea gr. cat. mai toti locitorii totusi beseric'a si scól'a facuta cu sudórea si din pung'a celoru trecuti ori a parintiloru loru remânu partii de totu mici remasa in religiunea gr. or., acelei parti carea nu e in stare se sustiena neci beseric'a neci scól'a. — Acolo e sesiunea parochiala — partea mai

insemnata a beneficiului parochiale. Acésta ab origine data intru ajutorarea poporului spre a dotá si sustiené pre preotulu seu, prin tracerea maioritateli se subtrage dela acelu poporu si remâne in folosulu partei mici. — Trebuie mai mare nedreptate si inequitate cá acésta!? Si desi auctoritatile nóstre besericesci prin representari motivate n'au incetatu a atrage atentiunea locuriloru mai inalte la ace'a nedreptate exerciata pre bas'a § 7 alu legei obscure din 1848, si macarcă la Ministeriu adese s'au recunoscutu incorrectitatea acelei legi, pana adi nici o dispusetiune nu s'a facutu neci intr'o privintia. Ori dóra ace'a se intentionédia cá ambele beserice românesci se se totu certe intre sine. —

Ne aducem aminte că Inaltulu Ministeriu de culte intr'o vreme aveá intențiune cá legea din 1868 respective cea din 1848 supracitata in sensu mai equitabilu se se redacteze. Spre acestu scopu intre anii 1874—1876 s'au fostu si conchiamatu o comisiune micsta carea in câteva siedintie a desbatutu schimbarea legei. Cu ace'a ocasiune s'au desbatutu si s'a statoritu si óresi careva proportiune intre majoritate si minoritate atinsa in § 7 Art. XX din 1848, precum si alte modalitati de tracere, de impartiri respective rebonificari a averiloru besericesci si scolastice. Dorere! cá acele statoriri au remas pana adi pia desideria, si inmultiescu numai actele archivului ministeriale, éra dissensiunile intre ambele beserici sustau pana adi.

Banatianulu.

(va urmá)

Instruct. practica pentru cauzele matrimon.

de Dr. I. S.

(Urmare din Nrulu 18).

B) Despre impedimentele nimicitórie de casatoria.

In beseric'a nóstra greco-catolica conformu decretelor conciliului Provincialu I. impedimentele seau pedecile derimatórie de casatoria suntu urmatóriile:

1. Lips'a etátiei in cei ce nu au ajunsu la pubertate.
2. Nebuní'a antecedenta, sauori ce alta scadere sufletésca, care face pre unulu sau pre altulu contrahente neaptu de a-si dá invoirea la casatoria, precum se recere.
3. Gresiél'a in persón'a sociului de casatoria, din lips'a consensului.
4. Sil'a grea si pre nedreptulu facuta asupr'a cutarei persón'e cu scopu de a-i stórcе consensulu la casatoria.
5. Rapirea muierei cu scopu de a se casatori cu dêns'a; pana nu se va repune ace'a in statulu libertatiei.
6. Ne-potentia de a prestá debitalu cojugalu (impotentia), déca ace'a va fi antecedenta si incurabila.
7. Legatur'a conjugala, in témputu, cătu susta ace'a.
8. Votulu solemnu depusu prin primirea ordului monasticu.
9. Disparitatea cultului intre botezatu si nebotezatu.

10. Precurvî'a cu promisiunea casatorîei strica casatorî'a intre personele ce au precurvîtu; uciderea de sociu cu intentiune de a se casatorî cu persón'a conspiratória. 11. Rudeni'a de sânge pâna la gradul alu 7-lea inclusive. 12. Rudeni'a spirituala din botezu. 13. Rudeni'a legala provenitória din adoptiune. 14. Afinitatea de ordulu 1-u si alu 2-lea, precum si cea provenita din impreunare trupésca neieratata. 15. Afinitatea din sponsalia solemne, unde s'ar' celebrá; asemenea si afinitatea din casatorî'a valida inse neconsumata¹⁾.

Va se dica dupa disciplin'a de astădi a besericiei nóstre impedimentele nimicitórie de casatoria suntu cu totulu 15; despre aceste vomu tractá in ordulu espusu; precum le insira conciliulu nostru provincialu I²⁾.

1. Lips'a etatiei in cei ce nu au ajunsu la pubertate. (Impedimentum aetatis).

Impedimentulu etatiei subverséza intre acei'a, cari n'au ajunsu anii pubertatiei prescrisi prin canónele besericiei, va se dica intre aceia despre cari se presupune că nu suntu desvoltati trupesce si spiritualminte astfelui, incâtu se póta satisface datorintieloru casatoricesci. Etatea receruta prin canóne pentru de a poté incheiá casatorîa valida este pentru barbatii

¹⁾ Acésta pedeca s'ar' poté numí mai bine: quasi affinitate; dreptulu canonico alu besericiei occidentale o numesc: impedimentum publicae honestatis.

²⁾ Cap. VIII. Titl. V. pag. 93.

Canonistii besericiei occidentale le cuprindu impedimentele nimicitóre de casatoria in versicululu: »Error, conditio, votum, cognatio, crimen,

Cultus disparitas, vis, ordo, ligamen, honestas,
Actas, affinis, si clandestinus et impos,
Si mulier sit rapta loco nec redditia tuto,
Haec facienda vetant connubia facta retractant».

La cele cuprinse in acestu versiculu se adaugu inca cuvintele: »Si parochi aut duplicitis desit praesentia testis« incâta — precum este cunoscute — conciliulu Tridentinu a întrodusu unu nou impedimentu nimicitoriu de casatoria: *alu clandestinatii*. — In beseric'a occidentală prin urmare casatorîile clandestine sunt invalide, la noi inse precum am accentuat mai susu suntu neieratate inse valide.

Este inse mare deosebirea incâtu privesc numerulu impedimentelor nimicitórie intre beseric'a catolica si celealalte confesiuni ale patriei nóstre. — Incâtu privesc confesiunea gr. or. diferința se poate vedé din Dreptulu besericescu alui Siaguna »Compendiu des kan. Rechts« § 113.

Confesiunile protestante desfacu legatur'a casatorfei si din urmatóriile cause: a) adulteriu; cu privire la acesta nu se recere că se fia comprobatu, ci e destula si suspiciunea grea; b) parasirea militiosa desertio; c) machinarca in contra sociului de casatoria; d) ura neimpacata (capitale odium, vel insuperabilis aversio); e) denegarea debitului conjugalu; f) deca muierea cu voi'a se face neapta de a concepe si nasce copii. V. Kolozsvári Sándor »Az erdélyi ev. ref. egyházkerületi egyházjoga« pag. 466.

Deosebirea ce esista in privint'a impedimentelor intre beseric'a occidentală si cea orientala se va accentua la loculu seu.

anulu alu 14-lea alu etatiei, éra pentru muieri anulu alu 12-lea. Desi inse conformu canónceloru besericesci casatorî'a incheiata dupa acésta etate este valida; inse dupa legile civile fiindu oprita casatorî'a minoriloru in genere fara invoieira parintiloru seu a tutoriloru si in specie — incâtu privesce barbatii — subversându impedimentulu militici: tinerii nu potu incheiá casatorîa licita desi a trecutu preste etatea amintita.

Si anumitu — incâtu privesce barbatii — acestia nu potu incheiá casatorîa licita pâna cându nu au satisfacutu obligamentului militarui, despre care am vorbitu in altu locu; éra muerile nu potu incheiá casatorîa licita inainte de ce ar' implini anulu alu 16-lea alu etatiei. — La casu cându cutare feta ar' voi se se marite inainte de acésta etate: preotulu are se céra dispensare dela Ordinariatu. Recursulu acest'a debue se se provéda cu urmatóriile docminte: a) atestatu medicalu despre acea că fét'a este desvoltata deplinu atâtu corporalminte cătu si spiritualminte; b) dechiaratiune din partea sponsei despre acea, că din voia libera si nesilita voesce a pasi la casatorîa; c) dechiaratiune data prin parinti despre ace'a, că nu au eserceatu nici unu feliu de sila asupr'a sponsei cu scopulu de a o maritá dupa sponsulu.

Scopulu instituirei acestui impedimentu a fostu, că se se incungiure casatorîile incheiate cu sila si frica, căci precum arata esperinti'a decomunu muerile maritate in etate prea tinere acusa casatorî'a din acestu motivu; totu din esperintia se scie că casatoriele incheiate in etate nematura de regula sunt nefericite³⁾.

Etatea inaintata (batrînetiele) că atare nu este impedimentu de casatorîa; preotulu inse mai alesu atunci — cându intre sponsi ar' fi mare diferenția de etate — este datoriu a-i desfatui dela actulu de casatorii; cari asisderea in cele mai multe casuri s'au esperiatu nefericite²⁾.

2. Nebuni'a antecedenta sau ori-ce alta scadere sufletesca, care face pre unulu sau pre altuln contrahente neaptu de a-si dá invoieira la casatorîa, precum se recere.

Precum dice Pontificele Eugeniu alu 4-lea³⁾ cau'a eficienta a casatoriei este consensulu imprumutatu alu sponsoriloru, de unde urmeza, că toti aceia cari din ceva causa nu potu prestá consensulu la casatorîa eo ipso nu potu incheiá casatorîa valida. Atari sunt toti aceia la cari se potu aplicá cuvintele din titlulu acestui punctu. Precum nebunii si toti

¹⁾ V. Föi'a »Havi Közlöny« a. 1887 Nr. 10 pag. 668: »Gyakorlati utmutatás házassági ügyekben« de Dr. E. Kazaly.

²⁾ Pravil'a le numesc aceste casatorîi *necuriose* c. 198.

³⁾ V. Papp—Szilágyi »Euchiridion Juris eccl. or. cath.« pag. 412.

cei lipsiti de usulu mintiei, pâna cându suntu lipsiti; înse indată ce si-au recăstigatu mintea sanetosă potu încheia casatoria. — Prin urmare și nebunii, cari au asiă numite intervale lucide, sub durat'a acestoră potu încheia casatoria valida.

Se nasce înse aici întrebarea ace'a, că ore orbii și surdo-mutii potu încheia casatoria?

Respondemn că atâtăi orbii cătu și surdo-mutii, déca an usulu ratiunei: potu încheia casatoria valida, deorece esprimarea consensului se poate întemplă nu numai prin graiu viu, ci și prin semne.

E de însemnatu înse, că casatoriile surdo-mutiloru și orbiloru numai in acelu casu se potu permite, decumva respectivii inainte de ce si-ar' fi pierdutu sămtiulu respectivu au avutu ceva cunoșintia despre casatoria și-si potu esprimă consensulu in ceva modu.

Altmintrea in astufeliu de casuri preotulu va cere totudeun'a inviatiu dela Ordinariatu.

3. Gresiél'a in persón'a sociului de casatoria.

Gresiél'a (error) se numesce in genere ori ce re-tacire a unui sponsu incătu privesce persón'a celui-alaltu. Gresiél'a e de dôue specii: a) gresiél'a in persóna (error personae) cându p. e. A voiesce a luá pre B. inse in loculu acesteia la cununia i-s'a prezentat C. b) gresiél'a cu privire la calitatile si proprietatile sposei; p. e. A. cugete că spons'a B. este avuta, sanetosă, vergura etc., dupa cununia in se convinge, că aceste calitati lipsescu. Erórea cu privire la persóna nimicesce casatorí'a, deorece aici nu esista consensu imprumutatu, si astfelu lipsindu caus'a eficienta a casatorieei: legatur'a acést'a nu se poate numi casatoria; deci este invalida pâna atunci, pâna cându partea acea care a fostu in gresiél'a cu privire la persóna, nu consumtiesce de nou.

Gresiél'a care se referesce la calitatile persónei de regula nu nimicesce casatorí'a.

Dupa canonistii besericiei occidentale si orientale catolice inse gresiél'a cu privire la calitatile persónei nimicesce casatorí'a in urmatóriile casuri: a) déca cineva ar' încheia casatoria cu o sclava cugetându că este libera (se intielege acolo unde esista sclavi'a¹⁾); b) déca casatorí'a se încheia numai cu acea condițiune expresa, că persón'a cu care se încheia se aiba cutare insusire; condițiunea acést'a se pune inainte de contragerea casatorieei, si atunci casatorí'a se numesce conditionata (matrimonium conditionatum).

¹⁾ Dr. Széredy o. b. II pag. 1807. Dr. Kasaly o. c. II pag. 456. Dr. Papp—Szilágyi o. c. pag. 418. Daller: Der Irrthum als trennendes Ehehinderniss. pag. 59. Stahl: De matrimonio ob errorem rescindendo; pag. 14.

E de însemnatu înse ca astufeliu de casatoria conditionata se poate încheia numai cu facultatea Ordinariatului¹).

(Va urmă).

Punerea numelui de botezu.

I.

Omenii că fientie sociali vinu in diverse relatiuni unulu cu altulu, că din acestea relationi se nu se nasca confusioni, singurategi, individi trebuie se fia provediuti cu anumite note distinctive si caracteristice, prin cari se se potă deosebi usioru unulu de altulu. Notele acestea, numite note individuanti eci vechi le esprimau prin versicululu umeratoriu: *forma, figura, locus, tempus, stirps, patria, nomen*. Prin notele enumerate unu individu se determina deplina si se deosebesce de altulu. Noi vomu consideră aici numai o singura nota individuanta si pre cea mai specifica. Aceasta nota este numele *numele*. Cele alalte note in anumite respecte am poté dice că suntu necesarie si inascute incătu adeca unalu fia care nascânduse se bucura de ele. Dar' fiendu-că prin ele individulu nu se determina nici caracterisiza de ajunsu, s'a adausu si numele că ultima nota individuanta, puse anume de ómeni spre a destinge pre o persóna de alta. Nominum instituto ad secernendas hominum personas primitus excogitata² dice Benedictu XIV. (De Syn dioces lib. XIII c. 20. n. 14).

Si chiar' fiendu-că numele servește spre a deosobi o persóna de alta la tóte popórele a fostu si este datin'a a dă pruncului curundu dupa nascere unu nume propriu si individualu. La poporulu israelit se impunea nume pruncului a opta di dupa nascere cu ocasiunea taierei impregiuri, prin care actu nou-nascutulu se incorporă poporului celui alesu.

La crestini numele propriu si individualu este numele ce se pune omului cu ocasiunea săntului botezu.

Numele de botezu pentru cretinu nu e numai o nota distingtiva esterna, ci totu odata -lu caractertséza si in cătu este renascutu si renoit u privinti'a sufletosca, in cătu adeca elu a morit u pecatului, că se vieze lui Christosu (Rom. 6, 1 sqq). Acesta renoire spirituala se simboliză in Beserică vechia prin cufundarea si scoterea din apa a celui ce se boteză. Numele de botezu are se ne aduca amente si de legatur'a, ce am inchiato cu Domnedieu, cându amu fostu botezati, prin care legatura noi renunciându la servitutea diabolului ne am obligatu in modu solemnu a serví numai lui Domnedieu, a padí nevetamata credinti'a si a implini cu conscientiositate preceptele divine. Domnedieu din partea s'a iertândune tóte peccatele, cu cari am fostu intinuti precum si tóte pedepsele meritate pentru peccate, ne a facutu santi si drepti, nea primitu intre si alesii imperatiei s'ale.

Numele de botezu este mai departe pentru unu cretinu semnulu *gratiae* si alu *onórei*. De unde si s. beserica

¹⁾ V. Papp—Szilágyi o. c. pag. 419. Condițiunea pusa debue se fia: a) posibila fisice si moraliter, déca s'ar' pune conditiune imposibila fisice ori moraliter (pecatosă) acea se considera de nulla; b) se nu fia in contra scopuriloru casatorieei si a credintei conjule; p. e. te ien in casatoria déca vei pechatui cu altii, déca vei impiedeca procrearea copilora etc. Casatorí'a conditionata numai din cause grave se concede; la noi inse nu occuru casuri de aceste, deorece poporul nu are emosintia despre ace'a, că se potu încheia si atari casatorii. Datorint'a preotului este, că déca a cineva ar' voi a încheia casatoria conditionata se-lu desfatuësca dela ace'a.

de câte ori vrea se mijlocescă ajutoriulu și binecuvântarea divină pentru vre unul din fii sei, fia prin oferirea sacrificiului liturgicu, fia prin administrarea sănțelor sacramente fia în fine prin indeplinirea altor functiuni sacre, totu-de-a-un'a -lu amentesce pre respectivulu după numele de botez. De regula monarchiei crestini nu numai la cultulu divinu, dar' și în agendele civile se amintescu și subscru numai după numele de botez, asemenea datina e în multe tieri că și episcopi numai cu numele de botez se se însemne în epistolele pastorale și în alte relatiuni oficiosa facia cu clerulu subalternu și cu poporulu. Pre sănți inca după numele de botez -i cunoscemu si-i onoramu precându cele alalte note individuante ale loru, celor mai multi crestini le suntu cu totulu necunoscute.

In fine numele de botez e unu semnu că noi suntemu primiti intre membrii besericiei si facem partea din comunitatea sănțiloru. Din acestea apare destulu de evidentu momentuositatea numelui de botez, la audiu caruia totude-a-un'a ar' trebuí se ne aducem amente de renascerea nostra spirituala, de obligatiunile si onoreea primita prin botez, si de impregiurarea că suntemu membri sănței besericiei si ai comunitatii sănțiloru si că prin urmare avem se ducem o vieta sânta.

II.

Se cercâmu acum ce nume de botez li se puneau crestiniloru in vechime si ce nume doresce beseric'a se li se puna in tempulu nostru.

Ce privesce anticitatea crestina trebuie se destingemu intre botezulu adultiloru si intre botezulu prunciloru. Adulii botezându-se de regula -si pastrau — respective li se impunea si in botez — numele avutu inainte de a fi botezati. De unde de pre tempulu apostolica nu afiamu urme că vre o persoană se fi primitu in botez nume nou, ci tia care a remas pre lângă numele seu judaicu ori pagână de es. Jacobu, Timoteu, Corneliu. Sântii apostoli nu si au schimbajui numele nici nu au schimbatu numele celor botezati de densus. Ce e dreptu in săn'a Scriptura a Noului Testamentu vinu in ainte schimbări de nume; asia Mantuitorulu schimbă numele lui Simonu in Petru (Joanu 1, 42), apostolul Saulu luă numele de Paulu (Fapt. Ap. 13, 9), dar' acestea schimbări nu s'au intemplatu cu ocaziea botezului ei din alte consideratimi.

Ma si dupa etatea apostolica adulii increstindu-se -si retieneau numele avute inca că necotezati, căci numai asia ne potem explica, că multi crestini indusi chiar' si in catalogulu sănțiloru au portat nume imprumutate dela dieitatile pagâne precum Apolinare, Bochu, Dionisiu, Jovianu, Mercuriu, Saturnu etc. Aceste nume, considerându credinta via si pietatea crestiniloru din seclii primi, cu gres potem presupune se le fi primitu ei in botez, deca nu le ar' fi avutu de mai inainte. Dar' desi acesti crestini si-au retinutu numele pagâne, totusi si au schimbatu modulu de vietia si moravurile pagâne imbraciosindu si deprindiendo cu zelu ferbinte creditint'a si virtutile sublime ale religiunei crestinesci, că si cum ar' fi previedutu că voru veni dile triste, cându multi parenti din ignoranta si vanitate voru pune fiiloru sei nume pagâne, caror'a apoi densus voru fi propusi din partea Besericiei, că modele de vietia crestina demna de imitatu, si că asia si acesti crestini nimicu se nu aiba in sine pagână afara de nume, si precum crestinii vechi prin abnegatiune si sănțieni'a vietiei loru si au incoronat numele cu gloria si onore cătu a fostu induse in catalogulu sănțiloru asia si crestinii de mai tardu prin viet'a loru sânta se-si sănțiesca si numele pagână ce li s'a impus.

Retinere numelui avutu inainte de botez se pare

a o fi pretinsu chiaru si relatiunile vietiei sociali si civili, căci deca toti adulii botezati si-ar' fi schimbatu numele de mai inainte, in multe casuri numai cu mare greutate s-ar' fi pututu constata identitatea persoanei, si asiā s-ar' fi nascutu incurcaturi.

Am disu că adulii de regula si dupa increstinare -si pastrau numele avutu că pagâni, dar' afiamu si exceptiuni dela acesta regula.

Asiā Pontificele românu s. Stefanu botezându pre o femeie cu numele Adrias o numi in botez Neo, era alteia numita Paulin'a -i dede numele de Mari'a (Baron ad. a. 259 n. 11). Socrate ne spune că Aticu pre Athenae o numi in botez Eudoci'a (Socrat. hist. eccl. I. 7. e. 21); era in viet'a sănțiloru se naréză că: sănțulu martiru Petru Balsamu intrebatu despre numele seu, respunse: „Dupa numele parintiescu me chiama Balsamu, era dupa numele ce l'am primitu in botez me chima Petru (Surius Vita sanct. 3 Jan.).

Cându se botezau *infantii* seau li se puneau numele vre unui săntu, seu se formau nume crescine noua. Anume se puneu.

1. Numele sănțiloru, cari vinu in ainte in săn'a Scriptura mai alesu in Testamentulu nou precum Maria Simionu, Paulu, Joanu, Petru, etc. In Beseric'a Alesandrina pre tempulu episcopului Dionisiu (+ 264) creditiosii cu mare predilectiune puneau prunciloru sei numele sănțiloru apostoli Petru, Paulu, si Joanu (Eusebiu hist. eccl. I. 7. 25). Fiendu-că beseric'a venéza că sănta si unele persoane din Testamentulu vechiu, de ace'a si numele acelor'a le afiamu inca de pre la incepertulu crestinismului că nume de botez. Ma si numele angerilor in specia alu archangelului Michailu inca li se impunau prunciloru cu ocaziea increstinarei, e lucru cunoscute că mai multi imperati Bizantini se-au numitut *Michailu*.

Dr. Isidoru Marcu.

va urmă).

Incunosciintiare.

Concursulu de primire in convictulu gr. cat. romanu din Sigetu se va tiené in 11 Augustu st. n. In acelui institutu se primescu teneri gr. cat. români din Maramuresiu si pre spesele asociatiunei pentru cultur'a poporului romanu din Maramuresiu, ér' pre lênga plata de 150 fl. pre anu scolaru teneri si din Maramuresiu si din alte parti. Cursele suntu a se tramite pana in 15 Augustu la Prea On. Domnu Titu Budu, Directorulu convictului in Siugatag p. u. Akna Sugatag.

(Necrologu) Absolonu Siarlea, óre cându parochu si protopopu gr. cat. alu Sebesiului dupa unu morbu indelungatu impartasitu fiendu cu ss. sacamente ale moribundilor a incetatu din vietia la 21 Juliu a. c. in Blasiu in alu 58-lea anu alu etatei si alu 34-lea alu preotiei. Studiele teologice si le a facutu defunctulu in Seminariulu archidiecesanu in anii scolastici: 185^{1/2}—185^{4/5}. Dupa primirea santului sacramentu alu ordului fu dispusu că pastoriu sufletescu in Tiapu, care parochia o administră cu zelu si prudentia 30 de ani, éra in cei patru ani din urma functioná că parochu si protopopu in Sebesiu.

¹⁾ Numele si -lu schimba si monachii, cându depunu voturila monachali, precum si pontificii români, cându intra in demnitatea papala. Celu dintaiu pontifice, care si-a schimbatu numele e fostu Joanu XII. (956—964) numitut mai inainte Octavianu.

Partea scolastica.

Rescriptul ministrului reg. ung. de culte si instructiunea publica adresatu sub Nrulu 25,412 catra tote jurisdictiunile besericesci diecesane.

Cunoscându starea cea inapoiata si neglesa a instructiunei desemnului in scólele poporali, amu provocatu consiliul de instructiune regnicolariu, că se se ocupe cu cestiunea acést'a si cu privire la înaltiarea instructiunei desemnului atâtu in scólele poporali, cătu si in preparandii se faca unu proiectu.

Subcomisiunea exmisa din sinulu consiliului de instructiune, dupa una desbatere meritória afându de lipsa, că inainte de tote se studieze starea actuala a instructiunei desemnului din cestiune, spre acést'a asémna mijlocul, că din diferite părți ale tierei se i-se trimit lucrari de ale scolarilor spre vedirea instructiunei desemnului in scólele poporali, in preparandii de invetiatori si invetiatorese si mai cu séma in scólele de praxă ale acestor'a.

Acestu proiectu alu subcomisiunei intimpinându aprobarea nôstra: avemu onore a recercá T., că se binevoiti a alege un'a—doue dintre scólele poporali de sub jurisdictiunea-ve, si atâtu din acestea precum si din preparandiele si din scólele de praxă ale acestor'a, ce eventualu ar' fi sub jurisdictiunea-Ve, a Ni pâna pre la inceputulu lunei lu Augustu a. c. desemne de ale scolarilor spre a vedî instructiunea desemnului din acelea scóle.

Cestiunea scólei medie unice in Itali'a*).

Iustrulu barbatu descóla D. Erôdi in primavér'a anului 1888 a facutu una caletoria scientifica prin Itali'a, si precum insusi scrie, a aflatu pre terenulu afacerilor scólei medie una adeverata fierbere febrila, carea pote că chiar' atunci -si ajunsese punctulu seu de culminatiune. La ordinea dilei erá *limb'a greca si scól'a media unica*, chiar' asia, că si la noi astădi, si starile nôstre de acum că si cum ar' fi numai copi'a celoru ce se intîmplau pre atunci in Itali'a. Ministrul Boselli, cându a primitu dela Bacceli portofoliul instructiunei publice, si-a esprimatu neindestulirea facia de sistemulu invetiamentului de acum si dă a se intielege, că n'ar' fi in contra, că limb'a greca se fia facultativa si se se infientieze scól'a media unica. Abea că resună acést'a in tiéra si indata se porní una lupta in contra limbui grece si una agitatiune prelunga scól'a media unica. Legatiune de representanti se duse la ministru, gratulându ministrului si rugându-lu, că se-si realizeze ideile scapate. Pres'a cu emotiune tractă

cestiunea greca, si in cercurile profesoresci nu erá vorba despre altu ceva. In Neapolu, chiar' cându deputatiunea merse la ministru, una asia iritatiune erá pentru acést'a misicare, cum e pre la noi cu ocaziunea alegerilor de deputati. Intréga opiniunea publica erá *in contra* propunerei obligate a limbii grece; abea se află omu de specialitate, carele se-i prinda parte limbii grece si celu ce o facea acést'a, o facea cu liniște si cu blândetia si nu cuteză a vorbi apriatu facia de torentele celu mare. Ministrul a primitu bine deputatiunea neapolitana si i-a pusu in prospectu, că va elibera tinerimea de sub invetiarea obligatòre a limbii grece. A conchiamatu consiliul de instructiune; comisiunea acestui (Giunta del Consiglio superiore d'istruzione) a decisu favoritoriu prelunga parerea ministrului; dar' in consiliul completu Josue Carducci profesorul din Bologna a facutu opusetiune poternica, dupa carea cu majoritate se enunciă, că cestiunea nu e destulu de cōpta si trebue studiata mai in detaliu. La câtova dîle ilustrulu barbatu se duse la ministru. Venindu in vorba si cestiunea limbii grece, pre ministru l'a aflatu necasită, dar' si-a esprimatu sperant'a, că cestiunea nu preste multu o va aduce de nou pre tapetu si are prospectu, că atunci afacerea se va ispravi amesuratu dorintiei s'ale. E de insemnat, că in Itali'a nu e vorba de a sterge totalu limb'a greca, ci numai de a o face facultativa. De aci se pote vedé, că misicarea nôstra anti-greca nu e singuratica; in alte locuri inca se ocupa cu cestiunea acést'a. Deci neci nôtre nu ne este iertat a ne eschide dinaintea ei. Numai cătu cestiunea trebue se o tractămu cu sânge rece, cu circumspectiune si cu considerare la relatiunile nôstre patriotic.

Italienii sunt fôrte neindestuliti cu scólele loru, si mai alesu cu scólele medie clasice. Acést'a se pote audi, vedé, esperiă pretotindenea, pre unde numai se intârce omulu. Cu acést'a te primesce ministrul, acést'a ti-o esplica capetenile instructiunei, acést'a o resuna pres'a că reprezentantele opiniunei publice; dar' neci chiar' muncitorii instructiunei inca nu se ferescu a o marturisi acést'a. Numai cătu fia-care caus'a o cauta in altu ceva. Acést'a neindestulire neci decum nu -si ie inceputulu seu de acum'a. Necesitatea de a reformá scól'a media deja de multu se recunóisce si de multu se cauta modulu deslegărei. De unu seclu — dice profesorulu Riccardo Folli — nu astă modulu, cum se-si organizeze scólele, acomodându-le acelea dupa traditiuni, clima, datine, dupa caracterulu poporului, indigintiele deosebite, relatiunile politice si dupa pretensiunile vietiei moderne. Dela scólele jesuite pâna la sistemulu austriacu, dela institutiunile prusiane pâna la celea francescă, tote le-au incercat; dar' despre scóle italiane in intielesulu, precum se pote vorbi despre scóle

*) Dupa Dr. Erôdi Béla.

prusiane, austriace, anglese, spaniole sau americane, fia acelea bune sau rele, neci vorba nu pôte fi. — Nu se pôte dice, că ar' fi lipsit esperimentatiunile si planurile. A fostu si din acestea destulu. Incepêndu dela legile napoleonice din 1802 pâna la ordinatiunile date de ministrul de acum Boselli, ne intalnim cu o asia multime de legi, ordinatiuni regesci si ministeriali, incâtua abea suntemu in stare a-le tiene si numerulu si ale insiră dupaolalta. Celu ce studiează si face cunoscuta instructiunea italiana in continuu vine in confusiune, nesciendu, in care punctu de tempu se stagneze cu lucrarile sale, pentru că se pôte intemplă, că relatiunile, ce astadi le face cunoscute, mâne deja cu totulu le afia schimbate, restornate. — Dreptu are Hippéau, cându li- imputa italianilor, că cu focu din regiuni sudice se ocupa de reformele scolastice. Nicairi neci una stabilitate. Neci tempu nu lasa dispusetiunilor singuratic, că se li- probeze poterea de vietă, deja le arunca la una parte că pre unele ce nu suntu corespondintorie. Fierberea febrila, nepacientia, mâncharimea de a renoi numai daune potu causă pre unu terenu, unde singuru ponderarea matura, prob'a impreunata cu esperintia lunga, si reformarea descépta potu avé resultate, potu nasce desvoltarea intensiva, intarirea. Pre acestu terenu italianoii suntu directu opusi anglosiloru, la cari stim'a facia de relatiunile sustatōrie si traditiunea istorica suntu conditiuni inomisibili in tōte misicamintele, din care causa tōte institutiunile loru pôrta pre sine timbrulu desvoltarei istorice.

In Itali'a reformarea désa a instructiunei e impreunata cu schimbarea repentina a ministrilor de instructiune. Fia-care ministru si-a datu silintia, se creeze ceva nou, că se schimbe cea ce a fostu dupa ideile s'ale sau dupa proiectul altor'a, de multeori se restorne cu totulu in locu se fia fostu intaritu si perfectiunatu institutiunile aflate de bune.

Riccardo Folli in opulu seu scrisu despre scôlele medie italiane insira 52 de legi instructiunali si proiecte de legi despre tēmpulu dela 1859 pâna la 1881, cari planizau regularea causei scôleloru medie clasice sub singuraticii ministrii de instructiune. Celea mai multe din acestea institutiuni urmău unele dupa altele asia de repede, incâtua in scôle abea aveau resultate visibile. Precum pôte vedé ori si cine — scrie Folli schimbarea planurilor de invetiamentu, ordiniloru óreloru si a esamenelor n'a avutu de resultatu ameliorarea scôleloru nóstre; — la ce se pôte adauge, că neci nenumeratele planuri totu mai nôue nu potu nasce acelu resultatu; pentru că precându cu celea precedente scolarii devinu distrasi, cu celea din urma propunerea pierde nu pucinu din intensitatea sa, deôrece profesorii incepui a dubitá óre acea ce propunu astadi, nu vine in contradicție, cu cea ce trebuie se propuna mâne.

Pâna la anulu 1800 aprópe in intréga Itali'a a dominat *scôla media unica clasica*, si erá impartita in specialitatea de gramatica, humanistica si retorica; propunerea se restringea cu totulu la tatina si prelângă ea la unu picu de

filosofia si matematica. Revolutiunea francesa, carea a retornat tōte institutiunile scolastice si a voit u se puna in loculu culturei clasice pre cea scientifica, prevenindu cu acést'a ideile multoru cagetatori moderni, a schimbatu pre unu tēmpu si relatiunile scôleloru din Itali'a. Un'a dintre schimbari a facut'o decisiunea marelui senat din Casalpin'a adusa la anulu 1798, carea erá indreptata contra limbei latine. Inse precum in Franci'a s'au scolatu oratori poternici in legislatiune spre aperarea — desi nu esclusiva a — clasicismului si pre acel'a l'au reasiediatu in scôle, asia si in Itali'a au imbraciosiatu din nou propunerea limbei latine si grece, dar' prelângă acést'a n'a neglesu neci scientiele. Incepêndu dela 1800 au suscepuitu in unele scôle prelângă limb'a latina si greca si propunerea unoru scientie, cari incepui a formá bas'a propunerei, cu deosebire in Lombardi'a, in Toscana si Veneto. In Piemontu inse pâna la 1840 a fostu singura dominanta scôla latina, in carea se predá pucina aritmetica, geografia si istoria patriei.

In 4 Octobre 1848 cu legea lui Boncompagni reformându-se intréga caus'a scolastica, ministrul Mameli in proiectulu de lege lucratu de elu la anulu 1850 -si aduce aminte numai de scôla media latina; inse legislatiunea reieptându-i proiectulu, s'a depusu bas'a instructiunei technice (direptiune reala). De atunci, pâna in tēmpurile mai nôue n'a fostu vorba neci despre scôla media clasica, neci despre scôla media numai scientifica unica.

Scôla media bifurcata (clasica si technica, s'a sistematizat in Itali'a cu legea fundamentala de instructiune alui Casati din 1859. In acést'a direptiune dupla a inaintat si inaintéza si astadi scôla media italiana, in alu cărei sistem, dar' mai vratosu in disciplin'a si planurile ei de invetiamentu au schimbatu mai multu.

In contra celoru dôue scôle s'a vorbitu adeseori in presa, in parlamentu, disputându-se, că acestu sistem nu se pôte sustiené, cu deosebire sulevandu-se in contra lui, că in form'a sa de acum nu corespunde neci caracterului poporului italiano, neci indigintelor vitali, neci relatiunilor politice. Nenumeratele idei, intre diferitele planuri, cari s'au adusu pre tapetu de singuratici din tēmpu in tēmpu sau in ministeriulu de specialitate, pre noi, cari de presinte trebuie se ne ocupâmu cu cestiunea scôlei medie unice, mai deaprope ne pôte interesá. Proiectulu lui Sergi despre scôla media unica (scuola unica). Giuseppe Sergi, profesor de antropologia, mai inainte in Bologn'a, de presente la universitatea din Rom'a a proposit u proiectulu seu la 1881, in care lupta pentru scôla media unica scientifica dupa sistemulu lui Bain si Spenzec. Sergi aréta in opulu seu „Le scuole classiche in Italia“, că acea cultura generala, spre carea nisuiescu cu scôlele medie clasice italiane de astadi, nu ajungu neci cum, si dupa ce -si dà una critica desvelita si necontestabila despre acea ce dice publiculu despre utilitatea gimnasiiloru si a liceelor si despre reform'a acelor'a, despre acea, că asià numitele esamene de maturitate grele (esami di licenza

liceale) cum sunt si cum se tienu, despre acea, că cătu invétia in acelea din literatura si din scientie, despre utilitatea eserciarei inspectiunei si despre pusetiunea morală, intelectuale si materiala a profesorilor: ajunge la conclusulu, că fn scóele acestea lipsesce resultatulu in proportiune cu tēmpulu si cu ostenel'a, si cumcă in acelea si succesulu celu mai bagatelu nu e stabilu, ci numai transitoriu. In a dōu'a parte a opului seu aréta, că dupa sine cum ar' trebuí se fia scól'a media italiana. Elu tiene, că trebue ruptu cu trecutulu si scóele trebue reformate in bas'a loru, pre acelea base, cari le asémna studiele scientifico si pedagogice si resultatele acelor'a. Scóele trebue se aiba direptiune educatória si in tient'a loru finala trebue se fia cu considerare nu numai la individu ci si la folosulu rasei, trebue se amelioreze si famili'a si natiunea. Numai curagiu trebue, dice; de totu trebue intreruptu cu trecutulu, pentru-că semistatutele suntu netrevnice, daunóse. De dōuedieci de ani indesertu au cautatu vindecarea reului, pentru acea din nou trebue incepetu acea, ce e ratiunalu si practicu.

Tinerimei trebue data un'a atare crescere, care pre fia-carele se -lu duca in acea pusetiune, cătu se-si pótá pastrá si cresce poterile naturali, ér' scaderile si slabitiunile in individu si generatiune se le micsioreze si se le delature. Fia-care tineru trebue se fia tata de familia si cive; pentru ace'a trebue se capete una atare crescere, incătu se pótá deslegá acestea dōue probleme, afara de acea, că trebue se ocupe órecare pusetiune seau maiestria.

Educatiunea individului trebue condusa in atare direptiune, incătu nu numai se-si pótá cascigá binele seu fisicu, moralu si intelectualu, ci acest'a se-lu pótá sustiené si pre sém'a generatiunei venitórie. Pentru-că déca e dreptu, că copilulu trebue ingrigitu dela nascere, mai ántâi cu educatiune fisica, acusi intelectuala si morală, asiá de alt'a parte e dreptu si acea, că celu ce voiesce a midiloci acést'a educatiune acel'a trebue se si pricépa eserciarea acestei obligatiuni fórtle grele. Celu mai naturalu si celu de ántâi educatoru inse fiindu tatalu si mam'a, tatalu trebue se cunoșca tóte acelea midilóce de educatiune, cu cari póté se-si faca copii sanitosi si tari, acusia morali si intelligenti, pentru-că se se pótá luptá cu greutătile vietiei. Asiá e acést'a si in privint'a administratiunei. Tinerii trebue educati in totu ce póté deveni spre avantagiulu causeloru publice in locu se fia siliti a esperiá pre totu pasiulu, că representatii comunali seau provinciali nu cunoscu neci elementele scientieloru vietiei sociali, seau neci acea nu sciu, cari suntu condițiunile si recerintiele vietiei seau fericirea unui poporu. Pentru acea acestea studie se forméze bas'a educatiunei publiice; numai dela acestea studie, cari elu le numesc educatiunali, póté acceptá unu venitoriu mai bunu alu poporului seu, numai prin acestea devine tinerimea mai seriósa si mai pucinu usioratica. Acestea studie deoarce forméza caracteru de omu seriosu, si dau conoscientie ponderóse si folositórie,

precându de alt'a parte nu oprescu calea că fie-care individu se-si cascige acea qualificatiune individuala, la carea are inclinare si voia, că in viétia cu acea se-si cascige fericire.

Sergi in genere neaflându studiele clasice de acomodate spre scopulu acest'a elu voiesce a pune că baza acestoru studie de educatiune instructiunea scientifica, preste totu eschidiendu limbele móre, ca pre unele ce nu suntu de folosu pentru acel'a, carele voiesce a fi unu tata de familia ce are se-si crésca copif seau unu cive intelligentu si voiesce a lucrá spre binele concivilor sei. In locu de acést'a ar' face obligatorie limbele vii: frances'a, germân'a, angles'a.

Obiectele de invetiamentu, cari dinsulu voiesce se se propuna, suntu urmatóriile:

I-a grupa: *Scientie biologice*. a) Elemente biologice, b) Zoologi'a si botanic'a, c) Anatomi'a si fisiologi'a omului, d) Elemente de mineralogia si antropologia, e) scientie aplicate: Higien'a.

II-a grupa: *Scientie fizico-chemice*. a) Fisic'a, b) chemi'a.

III-a grupa: *Matematic'a*. a) Aritmetici'a si algebr'a, b) Geometri'a si trigonometri'a.

IV-a grupa: *Scientie psichologice*. a) Psichologi'a, b) Logic'a, c) Etic'a, d) Asocialogi'a.

V-a grupa: *Istori'a literaturei natiunali*. a) Limb'a, b) Literatur'a.

VI-a grupa: *Istori'a si geografi'a*. a) Iстори'a culturala, b) Geografi'a.

VII-a grupa: *Limbele moderne*. a) Frances'a, b) Germân'a, c) Angles'a.

VIII-a grupa: *Limbele móre*. a) Latin'a facultative.

Acestu sistemul de invetiamentu s'ar' estinde pre siese ani si ar' fi deobligatoriul pentru toti acei'a, cari se gatescu pentru carier'a practica si oficiala de orice direptiune, seau cari retragêndu-se la proprietatea loru voiescu a se ocupá cu economi'a, si érasi pentru acei'a, cari mergu la comerciu. In fine pentru cei ce se gatescu pentru una cariera scientifica cursulu de invetiamentu ar' fi de optu ani, si ar' fi obligatorie limb'a latina si greca, inse fără că se se impucinéze seau se se restranga obiectele de mai susu, formându acestea partea intregitória in misibila si pentru cultur'a generala a invetiatului.

Celealalte proiecte de legi referitórie la scól'a media unica italiana si sistemele de invetiamentu ce au fostu in valóre tēmpu mai scurtu seau mai lungu, in clasele inferioare au mersu de invetiamentu unicu, in celea superioare bifurcatiunalu. Celea mai insemnate proiecte de invetiamentu tóte au acestu caracteru. Cei mai destinsi barbati de statu, ministrii, ómeni de specialitate suntu aderentii acestei directiuni. Acestu sistemul a fostu in valóre pre tēmpulu republicei cisalpine dela 1803 pana la 1807, mai departe in regatulu italianu dela 1807 pana la 1814, sub domni'a austriaca in regatulu lombardo — venetianu dela 1814 pana la 1834 sub ministrul Lanza, in Piemont dela 1850 pana la 1855 in Toscan'a in 1859 si in 1860 mai departe

in Itali'a sudica in 1860; in atare spiritu au redactatu proiectu de lege: filosofulu Bertini, ministrii Mamiani, Mateucci, Coppino, Corentii; aderentii acestui sistem suntu: senatorulu Nigrii, profesorii Mantegazza, Mestica, si cei mai destinsi fruntasi din Itali'a.

Despre acést'a specia a scólei medie unice italiane suntu asia de multe planuri si proiecte, incâtu despre *scola unica bifurcatiunala* se vede a fi de lipsa a serie separata.

(va urmá).

Legile scolastice.

(Continuare din Nr. 20).

II. Cum trebuie se se pôrte scolarii in scóla.

1. Scolarii pregatiti bine cu lectiunile invetiate suntu indatorati a veni la scóla.

2. Tinerii scolari inainte de a intrá in scóla se-si finéscă tóte lipsele, caci pana la 10 óre nimenea nu vá fi licentiatu se ésa afara, se-si curatiésca caltiunii de tina seau néua, si vestimentele de plóia, néua si pravu, apoi in totu liniscea se intre in scóla.

3. Scolarii dupa ce intra in scóla se salute pre invetiatoriulu si consecolarii loru cu salutarea crescinésca: „Laudese Isusu Christosu!“ apoi vestimentele superflue p. e. mantéu'a, palari'a seau caciul'a punendule la loculu destinatu si mergêndu, respective asiedienduse la loculu loru se -si repeteze lectiunile, inse fara de alarma, seau a conturbá pre cineva in deprinderile loru.

4. Déca cutarele scolariu ar' veni târdfu la scóla, e indatoratu a spune invetiatoriului caus'a intardierei, — dar' se nu mintiésca, caci mintiun'a nu pôte remâné nepedepsita.

5. Scolariloru dupace intra in scóla li este opritu strinsu a vorbi cu vecinii loru, seau se âmble dintr'unu locu in altulu. Mai in colo li este opritu a pîrî seau acusá cu nedreptulu pre cutarele dintre consecolarii loru. Se nu se cotésca pre bance seau mésa. Se nu-si puna petiorele pre bance. Se nu dórma, ci stându cu capulu oblu in susu, se fia cu atențiune la vorbele si espliatiunile invetiatoriului. Mai incolo scolariloru le este opritu a stricá paretii, feres-tile, a taiá bancele, seau alte obiecte si mobile scolastice, caci afara de pedéps'a meritata parintii loru suntu detori a repará celea stricate. Scolarii se nu-si strice cărtile, recuisitele, vestimentele si alte obiecte de instructiune. Scolariloru le este opritu a instrainá vestimentele, obiectele de instructiune unii dela altii, caci celui ce odata a furat mai multu nu i-se da credientu — si unulu cá acel'a nu va incungiurá pedéps'a meritata. Scolarii din gluma se nu ascunda cărtile, recuisitele seau vestimentele altor'a. Se nu -si mângeșca si strice cărtile seau se serie pre ele nimic'a afara de numele seu. Se nu-si vînda, schimbe seau prezenteze cărtile, recuisitele, si vestimentele loru, caci nu suntu proprietatea loru, ci a parintiloru loru, inse celu ce are dôua cărti seau recuisite de scrisu se imprumute pre ve-

cinulu seu, caci religiunea crescina inca demânda: „Se iubesci pre deaprópele teu si se-lu ajuti in lipsa!“

6. Déca cutarele scolariu a aflatu in scóla, pre strada seau veri unde cartile, recuisitele seau ori ce obiectu a conscolariloru sei, acelea indata se le predece proprietariului, invetiatoriului seau parintelui scolariului, ce a pierdutu objectulu aflatu. Déca cutarele scolariu objectulu aflatu nu -lu vá predá proprietariului seu, invetiatoriului, unulu cá acel'a se vá judecă de furu, si nu vá incungiurá pedéps'a meritata.

7. Inainte de a se incepe prelegerile, scolarii seclându-se in petiore, si punêndu-si mânila la olalta cu tota pietatea voru dice rogatiunile: „Imperate cerescu! „Preasânta Treime!“ „Tatalu nostru!“ Nascatórea de Domnedieu!“ si rogatiunea pentru dobêndirea cugetului bunu la invetiare: „Isuse remâni cu mine!“

8. Cându e têmpulu de a recitá lectiunile, numai tonulu acelui'a scolariu se se auda, care respunde — si déca cutarele scolariu ar' dorí a respunde in loculu celui provocat, se vá rogá de Invetiatoriu prin aredicarea aretatoriului dela mân'a drépta si cu cuvintele: Me rogu domnule Invetiatoriu poftesce a me intrebá pre mine!“

9. Déca cutarele scolariu e provocat se respunda, scolariulu se va scolá in pitiore, apoi punêndu-si mânila pre banca si inchinându-se cuviintiosu se respunda cu tonu inaltu si respicatu cautandu in fac'a Invetiatoriului seu a persoñei ce i-a datu intrebarea; éra dupa ce a respunsu asemenea inchinandu-se vá siedé in banca.

10. Scolariloru nu le este ertatu a ajutá pre colegii loru la respunsu, — ci fiecare va respunde precum scí, — deci suntu oprite tóte sioptirile si inspiratiunile, caci prin acést'a nu le ajuta consecolarii loru, ci mai vîertosu i- strica, asteptându respective lasandu-se cá si de alta data i- voru ajutá prin sioptire, se voru negligá cu totulu.

11. Scolariloru nu le este ertatu a mânca sub prelegeri, ci demanéti'a inainte de 8 óre si la 10 óre cându suntu lasati la aeru liberu, apoi dupa amédiadi inainte de 2 óre si la 4 óre cându asemenea suntu lasati la aeru liberu se mânce din merindea loru propria, dar' sub pedépsa le este opritu a se intinde la altui'a si a cere dela altulu pâne seau ori ce nutremente.

12. Déca cutare scolariu sub recursulu prelegerei pentru ceva lipsa urgenta — ar' voi a merge afara, va face cunoscutu Invetiatoriului prin aredicarea aretatoriului dela mân'a drépta si rogându-se cu cuvintele: „Me rogu domnule Invetiatoriu binevoiesce a me lasá afara!“ apoi in cea mai mare linisce se ésa afara si terminandu-si lips'a, in cea mai mare linisce se intre érasi in scóla si se se asiedie la loculu seu.

13. Déca scolarii demanéti'a la 10 óre si dupa amédi'a la 4 óre suntu lasati la aeru liberu se -si stêmpere fomea, setea si terminandusi lipsele, la têmpulu defisu de Invetiatoriu in cea mai mare linisce se intre éra-si in scóla.

14. Děca intra in scóla cutare persóna onorabila fia aceea din clas'a poporului seau a inteligintiei romane, scolanduse in pitiore o voru salută cu cuvintele: „Laudese Isusu Christosu!“ si voru stă in pitiore pana li se vă face sernu pentru siedere, cându apoi in semnu de multiamita pentru grati'a dobêndita voru dice: „Multiamu frumosu!“ Cându se va indepartă din scóla acea persóna éra -si o voru salută dícêndu: „Laudese Isusu Christosu!“

15. Cându se ceteșee catalogulu, fia care scolarui se respunda pentru sine insu-si si anume: scolându-se in pitiore si inchinându-se cuviintiosu va dice: De facia sum!“ dupa acea éra-si vă siede in banca.

16. La finea prelegerilor scolarii asemenea se voru rogá, dându multiamita profunda lui Domnedieu săntulu pentru cele invetiate si audite in scóla.

17. Scolarii cându dſeu rogatiunile atâtu in scóla, cătu si in beserica seau acasa, se se róge cu tóta pietatea, se nu caute in laturi, se nu rida seau vorbésca unii cu altii, caci unii ca acesti'a nu voru incungiurá pedéps'a meritata.

18. Scolarii dupa finea rogatiunilor de multiamita doi cu doi in ordu frumosu si linișcea cea mai mare voru esí din scóla si voru merge acasa.

19. Scolarilor sub pedépsa le este opritu a enará parintilor seau altor'a cele intémplate in scóla afara de cele invetiate.

III. Cum trebuie se se pôrte scolarii pre strade, acasa, in vinia, câmpu si padure?

1. Scolarii mergêndu acasa dela scóla, pre strade se se pôrte cu tóta cuviinti'a si linișcea, ca ori cine i-ar' vedé se le laude portarea loru morală si exemplara.

2. Scolarii cându mergu acasa dela scóla seau de acasa la scóla si pre strade se întâlnescu cu cutare persóna onorabila fia acea de natiunalitatea nostra seau de nationalitate straina, aredicându-si palariele seau caciulele de pre capu in tonu linișcitu si cu reverintia se o salute cu salutarile acomodate pentru acea persóna.

3. Děca scolarii pre strade se întâlnescu cu cutare cersitoriu nefericitu fia romanu seau de alta nationalitate se -lu salute cuviintiosu. Scolarilor sub pedépsa aspra le este opritu pre cersitori seau alti nefericiti a-i despretiu, se-i imiteze defectulu seau se-si bata jocu de nefericirea lui, se rida si se-lu necaséscă, ci aducându-si aminte de cuvintele Mântuitorului Christosu, care dice: Se nu necagiesci si amaresci pre celu nefericitu si necagit ci -lu ajuta dupa potintia, si déca ti- lipsescu midilócele de ajutorare, se-lu compatimesci, caci cine se indura si intinde mila — ajutoriu celoru nefericiti si misiei, seau cine se impartasiesce in nefericirea acelor'a, face o fapta generósa, carea o voiu remuneră cu vieti'a fericta din imperati'a cea cerésca — si acel'a pôte sperá că lu- va ajutá si Tatalu mea celu crescu!“ Deci si scolarii patrunsi fiindu de acestea sânte cuvinte a domnedieescului Mântuitoriu, se fia cu indurare

si compatimire facia de cei nefericiti si orfani — si dein putien'a loru merinde se le intinda acelor'a.

4. Scolarilor le este opritu ca pre strade se pasiésca afara din ordu, se mânce, se faca sgomotu seau se strige. Se nu se bata, impinga si injure unii pre altii. Se nu deè nume de batjocura unii altor'a. Se nu necagiésca pre cei ce n'a sciutu lectiunile seau pentru ceva a fostu pedepsiti. Se nu arunce cu bulgari si lemne dupa cani si vite. Se nu fuga si scricește dupa cara si sanii. Se nu steia pre cale pentru ceva lipse.

Scolarilor le este opritu cându suntu inferbintati se bee apa rece, caci usioru potu se capete inflamatiune de plumâni, dein care afareori se potu curá.

Scolarilor le este opritu, érn'a a mâncá néua, a se saniá si a se turisiá pre ghiatia, éra ver'a a se scaldá in apa, acarei afundime nu o cunoscu.

7. Scolarilor le este opritu a se sui pre pomii si arborii loru seau a altor'a, caci usioru potu se cada josu frângêndu-si cutare membru corporalu.

8. Scolarilor le este opritu strinsu ca, acasa in gradini, câmpu, paduri si vinia se se intinda la ceva obiectu strainu.

9. Scolarilor le este opritu a stricá gardurile, pomii seau alte obiecte a parintfloru seau ale altor'a.

10. Scolarilor li se demânda ca pre strade, acasa, in câmpu, paduri, vinia, seau veri unde se întâlnescu cu ceva persóna onorabila, stându in pitiore si aredicându-si palari'a seau caciul'a de pre capu, se o salute cu reverintia.

IV. Cum trebuie se se pôrte scolarii in beserica, la in-mormentari si procesiunile religiose?

1. Scolarii in Domineci si Serbatori suntu indetorati ea la Vecernii si sântelete Liturgie se fia de facia.

Beseric'a fiindu cas'a lui Domnedieu săntulu, sanctuarialu săntelorui Sacamente si loculu săntu de unde ne inaltiamu rogatiunile pie de cerere si multiamita la tronulu Majestatii divine, cându dara scolarii in Domineci si serbatori mergu la s. beserica, se fia cu privire la urmatórie:

2. In Domineci si s. Serbatori cându se trage clopotielulu dela scóla, — scolarii imbracati, spalati si periat frumosu se se adune la scóla si la têmpulu defisul de Invetiatoriu doi cu doi in ordu frumosu si in linișce se mérga la S. beserica.

3. Scolarii intâlnindu-se pre strada cu ceva persóna onorabila se o salute frumosu.

4. Scolarii dupa ce intra in s. Beserica se -si faca cruce si indhinându-se cătra s. altariu se cuprinda loculu destinat pentru difusii.

5. Scolarii ordinati pentru ministrare in cea mai mare linișce se mérga in săntulu altariu si se se imbrace cuviintiosu.

6. Scolarilor sub pedépsa aspra le este opritu că in s. beserica se rida, vorbésca, injure seau se se intórcă

cu spatele către săntulu altariu, ei suntu detori se se róge cu tóta pietatea, se cânte frumosu si se ingenunchie.

Scolariloru li se demânda, că înainte de a merge la s. beserica se-si finéșca tóte lipsele căci déca a intrat odata in beserica nimenui nu-i este iertatu a esí afara, pentru că prin esirea afara se conturba servitulu Domnedieescu; inse déca cutare scolariu pentru morbu seau alta cauza urgenta ar' fi necesitatu se ésa din S. beserica, se vá rogá de Invetiatoriulu prin aredicarea aretatoriu delă mân'a drépta si in tóta liniscea, fara tropote vá esi afara, dupa indepartarea lipsei cu tóta liniscea va intrá in sănta Beserica si se vá asiediá la loculu seu.

7. Scolarii trecuti de 10 ani in totu anulu si deosebitu in S. Paresemi suntu detori a se marturisí si a se impartasi cu s. Cuminecatura.

8. Scolarii cându sub supraveghiarea Invetiatoriului voru merge la inmormântarea unui colegu alu loru, a unui antiste besericescu seau scolariu — a unui binefacatoriu a s. beserice si a scólei se se ordinez in ordu frumosu doi cu doi, apoi pre strade, la cas'a mortuala si cemetieru se se pórte ca in s. beserica, se cânte se se róge si se ingenunchie.

9. Scolarii la s. Rosale cându voru esi in tiarina la săntirea grâneloru, la botezulu Domnului Christosu cându voru esi la riu la săntirea apei, pre strade, in tiarina si la riu se se porte cu tóta cuviînt'a se se róge, se caute si se ingenunchie.

10. Toti acei scolari, cari in s. beserica, la inmormântari si ceremoniele religiose ar' conturbá servitulu domnedieescu prin sioptire, risu, vorbire, sfada si injuraturi aspru se voru pedepsí; éra pentru calcarea acestor'a legi scolastice — amesuratru erorei facute de scolari — se voru pedepsí dupa meritu.

Semnatu in Let'a mare (Bihor) 1890 Junie 20.

Petru D. Kardos.
docente.

Caldur'a.

(Prelegere practica din fizica).

Pertractare.

I. Caldur'a si producerea ei.

Aci am o bucată de fieru. Ie tu ciocanulu acest'a si bate fierulu mai multu témpe! Puneti acum degetulu pre fieru! Cum e? Fierulu e caldu. Ce a produsu caldur'a in fieru? Cum potemu noi produce caldur'a? Prin ciocanire. Iea crememea acést'a in mâna si apoi o lovesce cu otielulu (amnariulu) acest'a! Ce sare din amnariu? Schintei. Prin ce s'a produsu schintele (focalu)? Prin lovire. Frécati bine mâinile de olalta. Ce sémitiesci? Caldura. Ce faci iérn'a cându ti frigu la urechi? Mi-le frecu. Fréca cruceiulu acest'a de cioreci. Ce observi? Cà crucieriul s'a incalditu. Prin ce e ai produsu caldura in mâni, urechi, cruceiul? Prin frecare. Pentru ce se incaldește ferestrâulu cându tajamn lemne cu elu. Pentru că se fréca. Ce se intempla cu sfredelulu, cându sfredelimu? Se incaldește.

Prin ce se nasce si in sfredelu caldur'a? Prin frecare. Care a observatu vre odata că se se fi aprinsu osi'a carului? Pentru ce s'a aprinsu? Pentruca s'a frecat de butucu. Ce facu oménii cu osi'a că se impiedece frecarea prea mare.

Cum trage faurulu rafulu si pentele pre róta, calde seau reci? Calde. Pentru-ce? Pentru-că fierulu prin caldura se intinde, frigulu apoi éra le contrage si asiá stringe mai bine rótele seau alte părți ale carului. Pentru-ce crépa pocalulu, déca -lu punemu pre cupitoru fierbinte? Pentru-că fundulu pocalului se incaldește tare de cupitoru, se estinde, se desface de cele-alalte părți si asiá crépa.

Aci amu unu vasu plinu cu apa rece. Se tinemü vasulu acest'a de asupra lampei de spiritu! Ce observati? Că ap'a incepe a da afara. Pentru-ce nu incepe apa in vasu dupa-ce s'a incalditu? Pentru-că caldur'a o-a estinsu si asiá are lipsa de spatiu mai mare.

Aci am o tieve de sticla terminata in unu globurelu in care se afla mercuriu. Baga globurelulu in apa calda si apoi uitate ce se intempla cu mercuriulu! Că mercuriulu nu mai incepe in globurelu si se inalta susu in tieve. Pentru-ce se inalta mercuriulu susu in tieve? Pentru-că caldur'a a estinsu mercuriulu si asia acel'a are lipsa de spatiu mai mare. Baga acum globurelulu in apa rece! Ce observi acum? Că mercuriulu s'a scoboritu in globurelu. Pentru-ce? Pentru-că frigulu l'a contrasu si asiá incepe intr'unu spatiu mai micu.

Se mai facemü unu experimentu! Aci am o besica de jumetate inflata. Se tinemü besic'a deasupra lampei de spiritu! Ce schimbare observati pre besica? Că besic'a se infla mai tare. Cu ce e plina besic'a? Cu acru. Ce a estinsu aerulu din besica? Caldura.

Cu ce corpuri (obiecte) amu facutu experimentu spre a ne convinge despre acea, că caldur'a estinde corpurile, ér' frigulu le contrage? Amu facutu experimentu cu globulu de fieru, cu ap'a, cu mercuriulu si cu aerulu. Ce felu de corpu e fierulu? Fierulu e corpu solidu. Ce felu de corpu e ap'a? Ap'a e corpu fluidu. Ce felu de corpu e aerulu? Aerulu e corpu gazosu. Asiadara ce felu de corpuri estinde caldur'a. Caldura estinde corpurile solide, fluide si gazosce. Ce schimbare face recel'a in acelea corpuri? Recel'a le contrage. (Aci pote luá inveriatoriulu, că unele corpuri solide prin caldura trecu in stare fluida, adeca se topescu de e. cér'a, ghiati'a, plumbulu; celea fluida trecu in stare gazosă, evaporéza scadiendu caldur'a din o stare fluida trecu in stare solida.

IX. Termometrulu.

Pre bas'a influintie ce are caldura asupra corpurilor, oménii inveriatu au aflatu unu instrumentu, cu care potemu mesurá caldur'a chiar' asiá precum mesurámu de e. unu fluidu cu litr'a. Instrumentulu acest'a se numesce termometru s'a pregatit in 1714. Ce felu de instrumentu au aflatu oménii inveriatu? Au aflatu unu instrumentu, cu care potemu mesurá caldur'a. Cum se numesce instrumentulu acel'a? Se numesce termometru. Cându s'a pregatit primulu termometru? In 1714.

Inainte de a ve spune, cum se pregatesce termometrulu se vedemü, cari -i suntu părțile. Precum vedeti termometrulu este o tieve de sticla intr'o forma de larga preste totu loculu, carea in partea din josu se termina intr'unu globurelu, ér' partea din susu e astupata. Globurelulu si tievea de jumetate suntu amplute cu mercuriu (argintu viu). Tievea cu globurelulu suntu intarite pre o lespede de lemn seau de metalu. Din ce părți stă ter-

monometrului? Dinț'o tievea de stieala din josu terminata într'unu globurelu. Cum este tievea preste totu loculu? Intr'o forma de larga. Cum este partea din susu a termometrului? Astupata. Ce se baga în termometru? Mercuriu. Se ample tievea cu mercuriu? Nu se ample ci numai globurelulu și tievea de jumetate. De ce este intarita tievea? De o lespede de lemnă sau de metalu. Au vedi ceva semne pre lespede? Ma da nisce linii. Linii acestea se numesc graduri, cari arăta gradul mai micu sau mai mare a caldurei. Cum se numesc linile de pre lespede? Graduri. Ce arăta gradurile? Gradul mai micu sau mai mare a caldurei.

Acum se vedem, cum se pregatesc termometrul. Bagam globurelu în o apa fierbinte. Ce observati pre mercuriu? Că se suia în susu. Asiă e și déca u'ar' fi astupata tievea, ar' curge afară. Punctul acelă pâna la care se suie mercuriulu în apa fierbinte se insenmă cu o linie. Linia acestă se numesc punctul de fierbere, fiindcă atunci, cându arăta mercuriulu acestă, asiă e de mare caldură incătu ap'a fierbe. Unde este punctul de fierbere? În capetulu din susu a tievei. Pentru-ce se numesc punctu de fierbere? Pentru-că déca se suie mercuriulu pâna la punctulu acestă, asiă e de mare caldură incătu ap'a fierbe. Acum voiu bagă globurelulu în zapadă ce se topesce. Ce observati acum? Că mercuriulu se contrage și se coboară. Locul unde stă mercuriulu în zapadă ce se topesce, se insenmă cu 0 zero, care se numesc punctul inghiatiarei, pentru-că déca mercuriulu se scoboară pâna la punctulu acestă, asiă de tare scade caldură, incătu ap'a inghiatia. Cu ce e insenmă punctul de inghiatiare? Cu zero. Pentru-ce se numesc punctulu acestă punctulu inghiatiarei? Pentru-că déca mercuriulu se scoboară pâna la punctulu acelă caldură scade asiă de tare, incătu ap'a inghiatia. Spatiul dintre punctulu de fierbere și de inghiatiare se impartiesc în 80 de părți, cari se numesc graduri de caldura. În cîte părți se impartiesc spatiul dintre punctulu de fierbere și de inghiatiare? În 80 părți sau graduri. Cum se numesc gradurile acestea? Graduri de caldura. Spatiul dintre punctulu de inghiatiare și de fierbere se poate imparti și într-o 100 sau 180 graduri. (Se arăta). În cîte părți se mai poate imparti spatiul dintre punctulu de fierbere și inghiatiare? În 100 sau 180 graduri. Ungu osiele carului. La móra, cându nu e macinistu oprescu pietrile, pentru-că și acolo se poate naște focu. Cum? Asiă, că fără grauntie pietrile s'ar' frecă tare de olalta, s'ar' incalză și ar' aprinde partile de lemn. Aci am două lemnă uscate, vino și le fréca de olalta. Că lemnările sunt calde. Vedeti mai de multu asiă - si faceau ómenii focu, că frecău două lemnă uscate de olalta pâna se aprindeau. Cum -si faceau émenii mai demultu focu? Asiă că frecău două lemnă de olalta.

II. Conducerea caldurei, conduceri buni și rei de caldura.

Cându facem focu în captoriu, numai captoriulu se incalzesc sau și aerulu din chilia? Nu se incalzesc numai captoriulu, ci și aerulu din chilia. Déca în apa rece tornamă apa calda ce se întâmplă cu cea rece? Se incalzesc pucinu și acea. Tine fierulu acesta rece în mâna mai multu tempu! Ce observi acum, totu asiă rece e? Ba nu, ci s'a mai incalzit. De ce s'a incalzit? De mâna. Asiă e copii, caldură din mâna a trecutu în chilia. Asiă dă caldură dintr'unu corpă remâne în elu sau trece într'altu corpă? Nu remâne, ci trece în altu corpă.

Astă se numesc conducerea caldurei. Cum se numesc? Conducerea caldurei.

Se facem acum experimentu, că se ne convingem, că ore tôte corporile primescă într'o forma caldură! Aci am unu acu de stricanu; tine unu capetu în flacără luminei? Ce observi? Că aerul s'a incalzit. Dar numai capetulu din focu s'a incalzit? Ba nu, ci și celu din mâna. Asiă e copii, caldură din flacără a trecutu în capetulu acului și de acolo dela particea la particea a trecutu pâna la mâna ta. Tine acum paialu acestă în flacără! Ce observi? Că a arsu capetulu din focu a paialui. Dar capetulu din mâna incalzită-s'a? Nu s'a incalzit. Din aceste două experiente ve poteti convinge, că nu corporile primescă într'o forma caldură, căci suntu corpori, cari primescă iute caldură și o conducă mai departe prin întregu corpulu din particea în particea. Atari corpori, fiindcă primescă usioru caldura și o conducă mai departe, se numesc conduceri buni de caldura. Suntu înse corpori, cari primescă pre începutul caldură și numai în punctulu acelă, unde se incalziesc și nu o conducă mai departe, atari corpori se numesc conduceri rei de caldura. Cari corpori se numesc conduceri buni de caldura? Acelea, cari primescă usioru caldură și o conducă mai departe. Cari corpori se numesc conduceri rei de caldura? Cari primescă caldură pre începutul și numai în punctulu acelă unde se incalziesc și nu o conducă mai departe. Conduceri buni de caldura suntu: fierulu, aramă, argintulu, plumbulu, mercuriulu cu unu cuvântu metalele tôte. Spune-mi și tu vreo căti-va conduceri buni de caldura! Fierulu, aramă etc. Conduceri rei de caldura suntu: pérulu, pâns'a, paiele, fénulu, carbunii, zapadă, penele, lemnulu etc. Cari suntu conduceri rei de caldura? Paiale, pérulu, pâns'a, fénulu etc.

Cându voim, că se se conduce iute caldură, ce conduceri folosim? Folosim conduceri buni de caldura. În óla de fieru sau de pamântu fierbe mai iute ap'a? În óla de fieru. Pentru-ce? Pentru-că fierulu e conduceri bunu de caldura și impartăsesc iute caldură cu ap'a. Ce vestimente trebuie să folosim iernă? Vestimente de lână. Pentru-ce? Pentru-că lână e conduceri reu de caldura și nu primesc asiă usioru caldură din corpulu nostru. Pentru-ce -si punu iernă tierenii paia în incalzire? Pentru-că paiele sunt conduceri rele de caldura și prin urmare nu se recese asiă curundu petiorulu. Pentru-ce acoperă femeile jarulu cu cenusia? Pentru-că cenusia e conduceri reu de caldura și asiă jarulu nu se stinge iute. Ce trebuie se facem, că se nu inghetie iernă pomii tineri? Trebuie se-i învelim cu paia. Ce trebuie se facem cu fântânile cu pumpă, că se nu inghetie ap'a în ele? Trebuie se le învelim cu paia. Pentru-ce trebuie se învelim pomii tineri și pump'a fântânei cu paia? Pentru-că paiale suntu conduceri rei de caldura și nu lasă, că se inghetie ap'a și pomii tineri. Cându inghetia semenaturile, cându e zapada sau cându e iernă séca. Cându e iernă séca. Pentru-ce nu inghetia, cându suntu acoperite cu zapada? Pentru-că zapadă e conduceri reu de caldura și nu lasă, că se ésa caldură din pamânt. Asiă e copii, zapadă e ca una acoperemântu pre semenaturi. Pentru-ce punu faurii manunchiu de lemnă la instrumentele de fieru, cu cari ambla în focu (de es. clesce)? Pentru-că lemnulu e conduceri reu de caldura și asiă nu se arde la mâna.

Deci, cându voim că se trăca iute caldură dintr'unu corpă într'altul, ce corpori trebuie se folosim? Con-

ducatori bunii de caldura. Si atunci, cându voimă că se nu ésa asiá iute caldur'a dintr'unu corpu? Folosim conducatori rei de caldura.

III. Caldur'a intinde corporile, frigulu le contrage.

Se vedemă acum copii, că óre caldura nu face ceva schimbări in corpori? Aci am copii o veriga de arama prin care trece usioru globulu acest'a de fieru. Se incaudim la lamp'a de spirtu globulu! Probéza acum, că óre trece globulu prin veriga! Nu trece. Óre pentru-ce nu trece acum? Pentru-că e mai mare. Ce l'a marită? Caldur'a. Se lasann acum globulu, că se se recésca éra (mai iute se recesc, déca -lu lasamu in apa rece). Probéza acum, că óre trece prin veriga! Acum trece. Asiadara ce schimbare face caldur'a si recél'a in corpori? Caldur'a le intinde, ér' recél'a le contrage.

Iér'n'a, cându e frigu, mercuriul se scobóra si sub punctulu de inghiatiare. Cá se scimu, cum e de mare frigulu, spatiulu de sub punctulu de inghiatiare inea -lu impartiesc in graduri, dar' numai pâna la 32 fiindu-că la gradulu acest'a mercuriul inghiatia. Gradurile de sub punctulu de inghiatiare se numesce graduri de frigu. Cá se scimu cum e de mare frigulu, ce facemu si cu spatiulu de sub punctulu de inghiatiare? Lu-impartim in graduri. In cát? In 32. Pentru-ce numai in 32? Pentru-că la gradulu acest'a mercuriul inghiatia. Cum se numesce gradurile acestea? Graduri de frigu. (Aci pôte aminti invetiatoriul că in impartirea spatiului dintre punctulu de inghiatiare si fierbere in 80, 100, 180 graduri numai atât'a deosebire e, că cu cătu e impartit in mai multe graduri, cu atât'a -su mai mici acelea. Asiá de e, la termometrulu cu 80 graduri Reaumur 4 graduri sunt egale cu 5 Celsius si cu 9 Fahrenheit).

Termometrulu este unu instrumentu tare folositoriu. Cu termometrulu scie gradinariulu, că óre florile din floraria au destula caldura ori ba. In spitalu inca cu termometrulu sciu, că óre prea multa, prea pucina sau numai destula caldura e pentru morbosii. Medicul cu termometrulu scie, cătu de mare fierbintiela are morbosul (Esaminare) etc.

Resumare.

Ce semtsumu noi la radiale sórelui si lângă focu? Ce semtsumu unde e pucina caldura? Este diferenția intre frigu si caldura. Ce numima temperatura? Ce numima focu? Pamântul nostru de unde -si capeta caldur'a? Cum potemă noi produce caldura? Spune-mi vre-o căteva exemple? Prin ce potemă noi impiedecă frecarea prea mare dintre dôua corpori. Caldur'a dintr'unu corpu remâne in elu sau trece intr'altulu mai rece? Ce numima conducerea caldurei? Intr'o forma primescu tóte corporile caldur'a? Cari corpori se numesce conducatori buni de caldura? Numesce-mi vre-o cătiva conducatori buni de caldura! Cari corpori se numesce conducatori rei de caldura? Numesce-mi conducatori rei de caldura! Déca voimă că se se laticea iute caldur'a, ce conducatori folosim? Spune-mi vre-o căteva exemple! Déca voimă, că se ramâna mai multu têmpu caldur'a intr'unu corpu, ce conducatori folosim? spune-mi exemple! Ce schimbare face caldur'a si frigulu pre corpori? Spune-mi mai multe exemple! Ce corpori estinde caldur'a? Ce schimbare face frigulu pre

acestea corpori? Cum se numesce instrumentulu, cu care potemă mesură caldur'a? Cându s'a pregatit primulu termometru? Cari suntu părtele termometrului? Cum se numesce liniile de pre tabla, tablitia? Ce aréta gradurile? Cum se află punctulu de fierbere? de inghiatiare? Pentru-ce se numesce punctu de fierbere? De inghiatiare? Cu ce e însemnatu punctulu de inghiatiare? In cátte părți egale este impartit spatiulu dintre punctulu de inghiatiare si fierbere? Suntu graduri si sub punctulu de inghiatiare? Cum se numesce? Cátte suntu? Pentru-ce numai 32? Spre ce se se folosesce termometrulu?

P. Ungureanu.

Esamenulu de maturitate.

La gimnasiulu superioru, gr. cat. din Blasius maturitatea decursa in urmatoriu modu:

Absolventii de clas'a VIII s'a insinuat la esamenu de maturitate toti 24. Doi din acestia fusera relegati in anulu trecutu (1888/89) la esamenu de repetire. Ambii au repetită clas'a că studenti ordinari si unulu s'a insinuat la esamenu de maturitate că absolvente din anulu scolasticu curente, ér' celalaltu s'a insinuat pre bas'a testimoniu scolasticu din anulu trecutu. Toti 24 au fostu admisi.

Esamenele scripturistice au foslu in 15, 16, 17, 19, 20 si 21 Maiu. — Trei insi necorespondiendu cerintelor pentru esamenele scripturistice au fostu relegati la esamenu de repetire preste unu annu.

Esamenele orale s'a tiénutu in 16—17 Juniu sub presidiulu Ilustritathei sale domnului Dr. Erödi Béla, consil. reg. si directoru scol. supremu alu districtului Clusiu. Comisariu ministerialu a fostu Magn. s'a domnulu Dr. Abt. Antal, prof. p. o. la universitatea din Clusiu, éra comisariu metropolitanu fù Ressmulu domnu canoniciu Gavrila Popu.

Dintre cei admisi la esamenu oralu s'a judecatu matura cu prestatiune „eminente“ 1; maturi cu prestatiune „bunu“ 8; maturi cu prestatiune „suficiente“ 6; nematuri 6.

Dintre cei declarati nematuri trei s'a relegatu la esamenu corectoriu dupa trei luni, ér' trei s'a reieptatu pre unu annu.

Maturi s'a declaratu:

Boeriu Virgiliu (pr. bunu)	Neamtiu Ioanu
Botianu Nicolau	Papp Corneliu
Brumboiu Moise (pr. bunu)	Pataceanu Eugeniu (pr. emin.)
Craciun Romulu (pr. bunu)	Popescu Valeriu (pr. bunu)
Dobo Romulus (pr. bunu)	Suciul Juliu
Gram'a Gabrielu (pr. bunu)	Voda Laurianu (pr. bunu)
Laslo Valeriu	Vui'a Silviu (pr. bunu)
Moldovanu Nerva	

(dupa „Program'a gimnasiala“).

Rogàmu pre stimatî abonati, cari inca nu si-au achitatu abonamentulu, se bine-voiésca a ni tramite pretiulu.